

[Inger Harms]

Inger Harms (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at danske firmaer, der producerer såkaldte tinskåle, men hvor indholdet i virkeligheden for langt størstedelens vedkommende er bly, får forbud mod at fremstille disse »tinvarer«?»

Begrundelse

I dag kan man i danske forretninger købe to slags tinvarer, en billig og en dyr. Mens den dyre næsten udelukkende er lavet af tin, består den billige sort af 80–85 pct. bly og de resterende procent tin. Til trods for dette bærer den billige sort et mærke bagpå, hvor det hedder: tin – indeholder bly.

Men det er faktisk det modsatte, der er sandheden. Der burde således stå: bly – indeholder tin.

Da spørgeren går ud fra, at der eksisterer regler for, hvor meget bly varer må indeholde, går jeg ud fra, at ministeren vil få sagen undersøgt.

Disse tintallerkener eller -skåle bruges ofte af folk til at opbevare frugt i, som senere spises. Bly er jo et meget giftigt stof, der virker langsomt og oplagrer sig i den menneskelige organisme.

Svar (21/4 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for levnedsmiddelstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henvise:

»Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 28 af 24. januar 1983 om materialer og genstande bestemt til at komme i berøring med levnedsmidler, som er udstedt på baggrund af et EF-direktiv om dette emne, finder anvendelse på genstande, der er bestemt til eller i overensstemmelse med deres formål bringes i berøring med levnedsmidler. Sådanne genstande må ikke ved normal anvendelse kunne afgive bestanddele til levnedsmidler i et omfang, der kan frembyde en fare for menneskers sundhed.

Tilsynet med overholdelsen af denne bekendtgørelse føres som med andre regler udstedt med hjemmel i levnedsmiddeloven af de kommunale myndigheder. Det vil derfor være disse myndigheder, som træffer afgørelse om, hvorvidt genstande er bestemt til at

anvendes til levnedsmidler eller blot er pyn-tegenstande.

Levnedsmiddelstyrelsen har tidligere vejledende udtalt, at tingenstande, som indeholder over 10 pct. bly eller antimon i legeringen, vil være at anse for uegnede til at komme i berøring med levnedsmidler.

Fremstilling af skåle hovedsagelig bestående af bly med henblik på anvendelse til frugt eller andre levnedsmidler må anses for at være en overtrædelse af bekendtgørelsens bestemmelser.

Det bemærkes i øvrigt, at der i levnedsmiddellovgivningen ikke findes bestemmelser, som indeholder hjemmel til at forbyde fremstilling af tinvarer med et betydeligt indhold af bly.«

Jeg kan tilføje, at jeg har bedt levnedsmiddelstyrelsen om at henlede levnedsmiddelkontrolhedernes opmærksomhed på problemet.

Spm. nr. S 968

Til *ministeren for kulturelle anliggender* (11/4 86) af:

Tinning (VS):

»Agter ministeren at følge de anbefalinger vedrørende hybridnettets udbygning, som blev konklusionen på den nylige consensuskonference om hybridnettet?«

Begrundelse

I midten af marts arrangerede teknik-samfund-initiativet under statens samfundsvidenskabelige forskningsråd og udvalget til oplysning om informationsteknologi en tre dages konference om hybridnettet.

Konferencen var en såkaldt consensuskonference. Der var altså enighed om anbefalingerne i den rapport, som det 15 personer store spørgepanel fremlagde ved afslutningen af konferencen efter i to dage at have udspurgt og lyttet til en lang række eksperter på området.

I rapporten anbefales det, at det bør pålægges teleadministrationerne at undersøge alternative muligheder for at distribuere lokal-TV og nabolands-TV gennem luften, f.eks. ved udnyttelse af ledige frekvenser på UHF-båndet med anvendelse af ny teknik, der kan koncentrere 4–8 TV-kanaler på den plads, som en traditionel kanal optager i dag,